



település12 Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.45/2020/17.

A település12 Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság település3en, a 2021. április 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A folytatólagosan, az előnyért hivatali kötelességét megszegve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt terhelt1 I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a település1i Törvényszék Katonai Tanácsa 2020. szeptember 28. napján kihirdetett ügyszám1 számú ítéletét *megváltoztatja*.

terhelt1 I.r. vádlott korrupciós bűncselekményeit folytatólagosan elkövetett a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés a) pont, aa) alpont és b) pontja szerint minősülő előnyért, kötelességszegéssel, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettének és a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés a) pont, ac) alpont és b) pont szerint minősülő előnyért, hivatali helyzetével visszaélve üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettének, közbizalom elleni bűncselekményét a Btk. 343. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének,

Terhelt2 II.r. vádlott korrupciós bűncselekményeit a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettének minősíti.

terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 3 (három) év 4 (négy) hónap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás tartamát 4 (négy) évre súlyosítja.

Terhelt2 II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tekintetében a halmazati büntetésre történő utalást mellőzi.

terhelt1 I.r. vádlottat 266.352 (kettőszázhatvanhatezer-háromszázötvenkettő) forint, míg Terhelt2 II.r. vádlottat 134.512 (egyszázharmincnégyezer-ötszázötvenkettő) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 15.000 (tizenötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

[1] A településli Törvényszék Katonai Tanácsa a 2020. szeptember 28. napján kihirdetett ügyszám1 számú ítéletével terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. – két esetben folytatólagosan elkövetett – egy esetben a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés b) pont II. fordulata, valamint két esetben a (3) bekezdés a) pont aa) alpont és egy esetben a (3) bekezdés a) pont ac) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint 1 rb. a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, ezért – halmazati büntetésül – 2 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 250 napi tétel napi tételenként 1000 Ft összesen 250.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezése szerint az I.r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította. Az elsőfokú bíróság az eljárás során az I.r. vádlottól lefoglalt 100.000 Ft lefoglalását megszüntette, azzal, hogy azt a vele szemben kiszabott pénzbüntetés biztosítására visszatartotta.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért – halmazati büntetésül – 1 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetén rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A II.r. vádlottal szemben 150.000 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

[3] Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért 300 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 300.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetén rendelkezett annak

szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A törvényszék katonai tanácsa a III.r. vádlottal szemben 10.000 Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el. Az elsőfokú bíróság az eljárás során felmerült 427.740 Ft bünygyi költségéből az I.r. vádlottat 232.302 Ft, a II.r. vádlottat 168.562 Ft, míg a III.r. vádlottat 26.876 Ft bünygyi költség megfizetésére kötelezte.

[4] Az elsőfokú tárgyaláson az ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az I. és II.r. vádlott tekintetében a jogi minősítés megváltoztatása, és mindhárom vádlott terhére büntetésük súlyosítása érdekében. Az I.r. vádlott cselekményeinek 3 rb. – egy esetben folytatólagosan elkövetett – a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés aa) és b) pontok szerint minősülő az előnyért hivatali kötelességét megszegve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetteként való minősítését, a II.r. vádlott cselekményeinek 2 rb. – egy esetben folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulója szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetteként történő minősítését indítványozta. Az I.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetést, magasabb napi tételszámú pénzbüntetés kiszabását tartotta indokoltnak, továbbá a közhatalmi tevékenység gyakorlásával járó foglalkozásoktól történő végleges eltiltás alkalmazására tett indítványt. A II.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés tartama felemelését és a próbaidő hosszabb tartamú megállapítását, a III.r. vádlottal szemben végrehajtásban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[5] Az I.r. vádlott és védője fellebbezést jelentettek be, elsődlegesen a vádlott felmentése, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítése érdekében. A védői nyilatkozat szerint fellebbezésük kiterjedt az elsőfokú bíróság által elkövetett anyagi és eljárásai szabálysértésre, a hibás jogi minősítésre, a téves és hiányos tényállás megalapozatlanságára, a tényről tényre való helytelen következtetésre, ezen keresztül támadva a bűnösség megállapítását, a büntetés nemét, mértékét, tartamát, valamint az ítélet indokolását. A II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A III.r. vádlott enyhítés érdekében fellebbezett, védője az enyhítésen túlmenően felmentésért is fellebbezést jelentett be, mert álláspontja szerint a vádlotti cselekmény nem tényállásszerű.

[6] Az ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az I.r. vádlott az ítéletben megállapított 3 rb. az előnyért hivatali kötelességét megszegve üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetéből 1 rb. bűncselekményét folytatólagosan követte el, amelynek függvényeként a II.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények közül csak 1 rb. minősül folytatólagosan elkövetett kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettének. A Btk. 6. § (2) bekezdésében írtakra hivatkozva fejtette ki, hogy az I. vádpontban az I.r. vádlott több alkalommal telefonált a II.r. vádlottnak, többször kért pénzt, majd a környezettanulmánnyal kapcsolatos ügyiratot jogosulatlanul vette ki más előadó szekrényéből, készítette el és intézkedett a továbbításra, amelyekkel egységes elhatározással, rövid idő alatt több szolgálatára vonatkozó szabályt is megszegett. Ezzel szemben a II. vádpontban I.r. vádlott új elhatározás alapján a rendőrségi nyilvántartási rendszerben jogszerű cél nélkül belépett és az onnan kinyert adatokat a II.r. vádlottnak kiadta. E magatartása önmagában 1 rb. bűncselekménynek értékelhető. Kifejtette

továbbá azon álláspontját, hogy terhelt¹ a III. vádpontban a Btk. 294. § (3) bekezdés aa) pontjába ütköző hivatali kötelességét szegte meg, mert kötelességszegés a kötelességnek előny adásához kötött teljesítése is. Kizárható ugyanis, hogy az I.r. vádlott a III.r. vádlottól remélt előny hiányában átszervezte volna a szolgálatot és végrehajtotta volna tanú¹³ elővezetését már másnap hajnalban. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében az I.r. vádlottal szemben kirívóan enyhe büntetést szabott ki, mivel az I.r. vádlottal szemben irányadó büntetési tételkeret középmértéke 7 év szabadságvesztés, mellyel szemben a ténylegesen kiszabott 2 év 8 hónap eltúlzottan enyhének számít. E vádlott esetében indítványozta további súlyosító körülményként értékelni a többszörös halmazatot, a többszörös minősülést és a rendőri szervezetbe vetett közbizalom jelentős rombolását. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte az I.r. vádlottal szemben a végleges hatályú közhatalmi tevékenység gyakorlásától kapcsolatos foglalkozásoktól történő eltiltást. Kiemelte, hogy az ügyben bekövetkezett időmúlás semmiképpen sem alapozhatja meg a büntetési tételkeret középmértékétől való nagy mértékű eltérést. Utalt továbbá arra, hogy a vádlottal szemben kiszabott 250 napi tételű pénzbüntetés nem fejezi ki megfelelően a cselekmények tárgyi súlyát. A II.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés kapcsán kifejtette, hogy az ügyészség egyetért a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával, ugyanakkor a szabadságvesztés tartama, valamint a próbaidő tartama – álláspontja szerint – nem fejezik ki megfelelően a büntetés halmazati jellegét, és nem áll arányban a II.r. vádlott tényleges büntetőjogi felelősségével, továbbá figyelmen kívül hagyja e vádlott bűnügyi előéletét is. A III.r. vádlott tekintetében kifejtette, hogy az ítéleti belső arányainak a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása felelt volna meg, az enyhítő rendelkezés alkalmazásával megállapított pénzbüntetés kiszabására nem volt kellő alap.

[7] A egyéb érdekelt² a BF.731/2020/10. számú átiratában az első fokon eljáró ügyész fellebbezését módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a település¹² Ítéltábla Katonai Tanácsa a település¹¹ Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és az I.r. vádlott cselekményeinek minősítésénél a II. tényállási pontnál a folytatólagosság megállapítását mellőzze, és további súlyosító körülmény értékelésével e vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki. A II.r. vádlott cselekményeinek minősítése során a II. tényállás tekintetében a folytatólagosság megállapítását mellőzze, és a II.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, amelynek végrehajtását is hosszabb időre függeszsen fel. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság a III.r. vádlottat a Btk. 36. §-a alapján ítélje felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre, melynek végrehajtási fokozatát a Be. 37. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel börtönben határozza meg. A III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban indítványozta meghatározni. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[8] Átiratában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárás során a perrendi szabályokat betartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett és a vádlottak védekezésével szemben mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, amely megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. Utalt arra, hogy az I. és III.r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezések a

mérlegelés útján megállapított tényállást támadják, tehát a bizonyítékok felülmérlegelésre irányulnak.

[9] A jogi minősítéssel összefüggésben kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlottnak a II. tényállási pontban rögzített cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősítette. Utalt a kialakult joggyakorlatra, mely szerint a vesztegetési cselekményeknél a halmazat kérdése a bűnkapcsolatok számához igazodik. E szerint bűnhalmazat jön létre, ha a passzív elkövető egy ügyben több aktív vesztegetőtől vagy különböző ügyekben, különböző aktív vesztegetőktől fogad el előnyt. Ezzel szemben folytatólagosan elkövetett bűncselekményt kell megállapítani, ha az elkövető a hivatali kapcsolata során ugyanabban az ügyben, ugyanattól az aktív vesztegetőtől kér vagy fogad el többször előnyt. Ennek alapján az I.r. vádlott I. tényállási pontban rögzített cselekménye folytatólagos egység, ezzel szemben a II. tényállási pontban írt cselekménynél az előny kérése, illetve annak ígérete csak egy alkalommal történt meg, tehát folytatólagosság nem állapítható meg. Álláspontja szerint I.r. vádlott I. és II. tényállási pontban írt cselekményeinek helyes minősítése 2 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont II. fordulata szerint minősülő, részben folytatólagosan, az előnyért kötelességét megszegve üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette. Az aktív vesztegető II.r. vádlott I. és II. tényállási pontban írt cselekményeinek helyes jogi minősítése 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, részben folytatólagosan elkövetett, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az I.r. vádlott III. tényállásban rögzített magatartását helytállóan minősítette a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont ac) alpontjába és b) pont II. fordulata szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével visszaélve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének. Az I.r. vádlott jogosult volt az elővezetés tárgyában intézkedni, melynek során nem a kötelezettségét szegte meg, hanem a jogosultságát hivatali helyzetével visszaélve nem a rendeltetésének megfelelően gyakorolta. Az elsőfokú ügyész fellebbezését e tekintetben nem tartotta fenn.

[10] A fellebbviteli főügyészség a büntetéskiszabási körülmények körében az enyhítő körülmények közül indítványozta mellőzni a büntetlen előéletet az I.r. vádlott esetében, mert a hivatásos rendőrnél a büntetlen előélet egyébként is alkalmazási feltétel. Utalt arra, hogy a többszörösen minősülő cselekményeket többszörös halmazatban megvalósító I.r. vádlott esetében indokolatlanul enyhe a kiszabott büntetés. Ezért a középmértéket el nem érő, de a rendelkező részben írtnál hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta a közügyektől eltiltás tartamának felemelése mellett. Nem tartotta fenn azonban az elsőfokú ügyészség a közhatalmi tevékenységgel összefüggő foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabására irányuló indítványát, mivel az I.r. vádlott leszerelt, és a közügyektől eltiltás kiszabásával rendfokozatát is elveszítette. Az I.r. vádlottal szemben a kiszabott pénzbüntetés súlyosítását már nem látta indokoltnak. A II.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ügyészség által a felfüggesztett szabadságvesztés, valamint annak próbaidejének felemelésére irányuló indítványt, valamint a III.r. vádlott esetében a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására irányuló indítványt fenntartotta. Utalt arra, hogy az elsőfokú bírósági iratok 32. sorszáma alatt található tárgyalási jegyzőkönyv 20. oldalán elírás történt, mert a jegyzőkönyv a jogorvoslati nyilatkozatokat az utolsó szó jogaként tett nyilatkozatként jelölte meg.

[11] Az I.r. vádlott védője a település¹² Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben az elsőfokú ítélet kihirdetését követően bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (2) bekezdése szerinti ítéletével a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy az I.r. vádlottat az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában mentse fel. Másodlagosan arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a vádlott cselekményeit minősítse a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettének, valamint a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének. A minősítés megváltoztatására figyelemmel a szabadságvesztés mértékének jelentős csökkentésére és annak próbaidőre történő felfüggesztésére, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzésére tett indítványt.

[12] A védő utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét nem 2020. szeptember 7. napján, hanem 2020. szeptember 28. napján hozta, úgy ahogy azt az ítélet rendelkező része rögzíti. Az indokolt ítélet végén írt dátum tehát helytelen. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem mentes a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt hiányosságoktól, mert egyrészt iratellenes megállapításokat tartalmaz, másrészt a megállapított tényekből helytelen következtetést vont le. Álláspontja szerint a bűnösségre levont bírói következtetés is téves, másrészt minősítési hibát is tartalmaz.

[13] Eljárási hibaként róta fel az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, mely szerint nem szükséges, hogy az iratok részét képezze a település¹¹ Központi Kerületi Bíróság 2017. november 23. napján kelt végzése, amelyben a titkos információgyűjtést engedélyezte. Álláspontja szerint a Be. 257. § nem véletlenül tartalmaz két bekezdést, amelyek nem helyettesítik egymást. A (2) bekezdés nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a törvényszék elnöke az (1) bekezdésben rögzített törvényességet igazolná. A védő foglalkozott az elsőfokú bíróság ítéletében írt azon megállapítással, hogy "nyilván elírás folytán került feltüntetésre", hogy az ügyben titkos adatszerzés folyt. A védői álláspont szerint miután a jelentést az ügyészség készítette, nem lehet arra gondolni, hogy az ügyész ne tudta volna a titkos információgyűjtés, illetve a titkos adatszerzés közötti eljárási különbséget.

[14] A tényállásban írt és általa helytelennek tartott megállapításként hivatkozott a védő arra, hogy a bíróság az I.r. vádlott részéről történt pénz kölcsönkérést összefüggésbe hozta a rendőri tevékenységével. Ezt ugyanis cáfolja az a körülmény, hogy az I.r. vádlott a II.r. vádlotttól összesen 55.000 Ft-ot két alkalommal úgy kért kölcsön, hogy ahhoz semmilyen rendőri tevékenység, segítség nem kapcsolódott. Helytelen megállapításként hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú ítélet szerint az I.r. vádlott valótlan kedvező tartalommal készítette el a környezettanulmányt. A környezettanulmányban ugyanis a megírt tartalom valós volt, csak a bűnügyi előélet bemutatása maradt el. Az I.r. vádlott védője szerint iratellenes és helytelen következtetést tartalmaz az ítélet (22) és (23) bekezdése azt állítva, hogy az I.r. vádlott két alkalommal vezetői szignót helyezett el az okiratokon. Álláspontja szerint abból a szakértői megállapításból, hogy a vádlottnak a képességei és a készségei megvannak hozzá, még nem következik, hogy tőle származnak a hamisított vezetői szignók. Ilyen következtetést a

szakértő sem vont le. Semmiképpen sem állapítható meg, hogy a vádlott a hiányos környezettanulmányt azért készítette volna el, valamint a tanú11ra vonatkozó információt azért adta volna át, hogy részére cserébe kölcsönt adjanak. Hivatkozott továbbá arra, hogy az I.r. vádlott a kölcsön kérése előtti időben köteletségének eleget téve intézkedett arról, hogy tanú13 a másnapi elővezetésre várók listájára felkerüljön. Csak ezt követően kért kölcsön a III.r. vádlottól és a tényállás sem rögzíti, hogy közöttük szóba került volna ekkor az elővezetés ténye. A tanú13t is érintő elővezetéshez ugyan önként ajánlotta fel, hogy abban részt vesz, de csupán azért, mert nem állt rendelkezésre a megfelelő létszám.

[15] Álláspontja szerint a bizonyítékok értékelése körében helytelenül állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott számtalan alkalommal megváltoztatta a vallomását, mivel védence az időmúlásra is figyelemmel csak pontosította a vallomásait, az iratok elétárását követően. A fő kérdésekben azonban végig következetesen vallotta, hogy kölcsönöket kért anyagi helyzete miatt, és azok semmilyen összefüggésben nem voltak az általa végzett rendőri munkával. Ezen vallomásait a lehallgatási anyag is alátámasztja. Az I.r. vádlott védekezését alátámasztó körülményként hivatkozott arra, hogy tanú7 rendőr zászlós tanúvallomása szerint a rászignált környezettanulmány elkészítéséhez segítséget kért, igaz nem az I.r. vádlottól. Ez a körülmény azonban arra utal, hogy az egyes feladatok személyre történő kiszignálását nem kell szorosan értelmezni, nem jelentett gondot a rendőrörsön, ha más végzett el egy feladatot. A védő beadványában reagált az elsőfokú bíróság ítélete (130) bekezdésében írt azon megállapításra, hogy íratlan, a gyakorlatból ismert szabály kötelezi a rendőrt arra, hogy a környezettanulmány elkészítése kapcsán a bűnügyi kérdőjegyet lekérje. A védői álláspont szerint azonban az ilyen íratlan szabályok megsértése nem járhat ugyanazon következményekkel, mint a jogszabályok és belső utasítások megsértése. A III. tényállásban írt elővezetés kapcsán a védői érvelés szerint az I.r. vádlott nem hivatali helyzetével élt vissza, hanem azt tette, ami a feladata a rendőrörsön. Intézkedett az elővezetés felől, amikor annak tárgyi és személyi feltételei fennálltak. Ha nem ezt tette volna, akkor szolgálati köteletségét szegte volna meg. Mivel a tényállás ezen hibái orvosolhatóak a Be. 593. §. (3) bekezdésében foglaltak alapján a tényállás pontosításával és kiegészítésével, a védő erre tett indítványt.

[16] A védő szerint helytelen az elsőfokú bíróságnak a III. tényállási pont vonatkozásában a bűnösségre vont következtetése, mert a helyesbített és kiegészített tényállás alapján az I.r. vádlott bűnössége nem bizonyítható kétséget kizáróan. Az I. és II. tényállási pontokkal kapcsolatban pedig kifejtette, hogy nem állapítható meg a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette. A helyesen megállapított tényállásból az I. pont tekintetében legfeljebb a Btk. 373. § (3) bekezdés b) pontja szerinti csalás büntette, míg a II. pont vonatkozásában a Btk. 305. § c) pontja szerinti hivatali visszaélés büntette állapítható meg. Mindkét hivatkozott bűncselekmény büntetési tétele három évig terjedő szabadságvesztés, így a halmazati büntetés 4 és fél évig terjedhet. A védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott tekintetében nem foglalkozott a szándékosság kérdésével. A BH 2001/255. és BH 2000/478. számú jogesetekre hivatkozott, melyekből egyértelműen megállapítható, hogy az elkövető tudatának át kell fognia a cselekménye végrehajtásához szükséges körülményeket és tényeket, tudnia kell, hogy magatartása veszélyes a társadalomra, és az eredmény bűncselekménynél tisztában kell lennie azzal, hogy magatartása alkalmas annak előidézésére. Álláspontja szerint az ítéletben rögzített cselekmények kapcsán ezek a feltételek összességükben nem állapíthatóak meg.

[17] A III.r. vádlott védője a település¹² Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben az elsőfokú ítélet kihirdetését követően bejelentett felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Beadványában utalt arra, hogy az elsőfokú ítéletben rögzített történeti tényállás hiányos, mert nem tartalmazza azt, hogy a III.r. vádlott korábban már több alkalommal is adott kölcsön pénzt az I.r. vádlottnak. Utalt továbbá arra, hogy a kölcsön visszaadására nem település⁹ban, hanem település⁴ben került sor. A bűnösség megállapítása körében hivatkozott arra, hogy védenca a 10.000 Ft kölcsönt azt követően nyújtotta, hogy az I.r. vádlott már intézkedett az elővezetésről. A lefolytatott bizonyítási eljárás, tanúk vallomásai alapján nem kétséges, hogy az elővezetések végrehajtása az I.r. vádlottra tartozott, azokat rá szignálták ki és a határidők betartásáért és a végrehajtásáért ő felelt. A jelen ügyben I.r. vádlott egy olyan elővezetés kapcsán intézkedett, amelynek határideje már lejárt, így az mindenképpen esedékes volt. Kifejtette továbbá azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság az I. és III.r. vádlott kapcsolata köré egy összeesküvés-elméletet szőtt, pedig védencének esze ágában sem volt jogellenes dolgot kérni Terhelt¹ zászlóstól, ráadásul nem is első alkalommal nyújtott neki kölcsönt, így joggal gondolhatta, hogy azzal nem követ el bűncselekményt. Terhelt³ tisztában volt azzal is, hogy az I.r. vádlott rendszeresen kér kölcsön másoktól is. Az előzőekben foglaltakra figyelemmel a védő védenca bűncselekmény hiányában történő felmentését kérte.

[18] Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, valamint a fellebbezés írásbeli indokolásában írtakat tartotta fenn.

[19] A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet védenca tekintetében hagyja helyben. Utalt arra, hogy a település¹i Regionális Nyomozó Ügyészség a II.r. vádlott tekintetében végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt, amely indítványnak az elsőfokú bíróság helyt adott. Még enyhítő rendelkezés alkalmazására sem került sor, így nem érthető, hogy az elsőfokú ügyészség miért jelentett be fellebbezést a szabadságvesztés tartama és a próbaidő felemelése érdekében, illetve, hogy a másodfokú ügyészség miért tett ilyen tartalmú indítványokat a másodfokú bíróság felé. Az ügyészi fellebbezés indokolása és a másodfokú ügyészi átiratban írtak erre nem adnak megfelelő magyarázatot. A II.r. vádlott teljes ténybeli beismerésben volt, tudomásul vette a kiszabott büntetést, amely megegyezett az ügyészi indítvánnyal, továbbá már négy éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, ezért nem indokolt büntetésének súlyosítása. A védő az ügyészi fellebbezés elutasítására és védenca tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[20] A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fenntartotta az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, valamint az írásbeli indokolásban kifejtetteket, egyben csatlakozott az I.r. vádlott védője által kifejtettekhez. Utalt arra, hogy védenca a lánya és annak férje közötti probléma miatt többször is fordult a rendőrséghez, ezt azonban a bíróság nem vette figyelembe. Az ítéletben ugyanakkor egy konspiratív

összeesküvés-elmélet bontakozik ki, de a védői álláspont szerint ez nem így volt. A III.r. vádlott korábban is kölcsönrel segítette az I.r. vádlottat és az ő tudatában semmilyen összefüggés nem volt a kölcsönök és a rendőri intézkedés között. Terhelt³ csupán egy bejelentést tett a rendőrség felé, amely egy lejárt elővezetésről szólt. Utána a rendőrök már végezték a dolgukat. A két mozzanat elvált egymástól, önállóan mindkét dolog jogszerű. Védenca tudata nem fogta át a vesztegetés lehetőségét, ezért felmentését indítványozta.

[21] Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt.

[22] A II.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy nem vesztegetés céljából adta a kölcsönt az I.r. vádlottnak. Ha tudta volna, hogy ez lesz belőle, akkor nem adott volna neki kölcsön.

[23] Az ügyész, az I.r. vádlott és védője, valamint a III.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a település¹² Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) bekezdése alapján felülbírált. A Be. 590. § (2) bekezdése alapján a felülbírálat mindhárom vádlott tekintetében teljes körű. A II.r. vádlott és védője ugyan a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, és az ügyészség ezen vádlott tekintetében csupán súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést, azonban a Be. 590. § (10) bekezdésében foglaltak alapján, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, akkor a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a (2) bekezdés szerint bírálja felül.

[24] Az I.r. vádlottnak, valamint az I. és III.r. vádlottak védőjének a felmentésre irányuló fellebbezéseik nem alaposak.

[25] A másodfokú bíróság a felülbírálat körében megállapította, az elsőfokú bíróság nem vétett abszolút eljárási szabályszegést. A törvényszék katonai tanácsa mind az előkészítő ülés során, mind a tárgyaláson az eljárási szabályokat betartotta. A vádlottakat, a tanúkat, valamint a szakértőt a törvényes figyelmeztetéseket követően, az előírt formában hallgatta ki, és az egyéb bizonyítékokat is törvényesen tette a bizonyítás anyagává.

[26] Az I.r. vádlott védője helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része a keletkezés időpontjaként nem ugyanazt az időpontot tartalmazza, mint az indoklás végén található dátum. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az indokolt ítélet végén található 2020. szeptember 7-i dátum nyilvánvaló elírás. Megállapítható ugyanakkor a 32-es naplószáma alatti tárgyalási jegyzőkönyvből az is, hogy az ítélet rendelkező része a helyes időpontot tartalmazza.

[27] A másodfokú bíróság észlelte továbbá, hogy ugyanezen naplósám alatti jegyzőkönyv 18. és 19. oldalain az ítélethirdetést követően az I., II. és III.r. vádlottak fellebbezésüket, illetve tudomásulvételt tartalmazó szóbeli nyilatkozatait az utolsó szó jogán tett nyilatkozatokként rögzítette. A nyilatkozatok tartalmából és a jegyzőkönyvben való elhelyezkedésükből azonban egyértelmű, hogy a vádlottak érdemi nyilatkozata került rögzítésre.

[28] Észlelte továbbá a másodfokú katonai tanács, hogy a 32. naplósám alatti jegyzőkönyv 18. oldala az ítélet indokolásával kapcsolatban csupán annyit tartalmaz, hogy a tanács elnöke a Be. 549. § (1)-(4) bekezdése alapján szóban elmondja az indokolás lényegét, ennek körében megállapítja a tényállást, ezt követően a bizonyítékokat egyesével és összességében értékeli, kitér a büntetéskiszabási körülményekre, indokolja a járulékos kérdésekben hozott döntéseket, majd megjelöli az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket.

[29] A Be. 445. § (2) bekezdés g) pontjában foglaltak szerint azonban a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell az ügydöntő határozat szóbeli indokolását. A jegyzőkönyvnek tehát nem azt kell rögzítenie, hogy a bíróság az indokolás körében foglalkozott-e a tényállás megállapításával, a bizonyítékok értékelésével, a büntetéskiszabási körülményekkel vagy a járulékos kérdésekkel. A Be. 455. § (2) bekezdése szerint a rendelkező rész felolvasását követően ismertetni kell az indokolás lényegét, és azt szükség esetén meg kell magyarázni. A bíróság a hivatkozott eljárási szabályt megszegte, megállapítható ugyanakkor az is, hogy ezzel nem követett el olyan abszolút hatályú eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné.

[30] A Be. 608. § (1) bekezdés g) pontja rögzíti, hogy a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az ítélet szóbeli indokolása során elhangzott és az írásba foglalt ítélet tényállási elemei a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben térnek el egymástól, és a fellebbezést az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, vagy az eltérés az 584. § (2) bekezdése szerinti fellebbezés esetén a fellebbezéssel nem érintett cselekményre vonatkozik. A fenti rendelkezésben írt feltételek a jelen esetben nem állnak fenn, nincs szó korlátozott felülbírálatot eredményező fellebbezésről. Az elsőfokú katonai tanács részéről olyan relatív eljárási szabálysértés történt, amely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására. Az eljárás résztvevői részéről ilyen tartalmú hivatkozás nem is történt.

[31] Az I.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság eljárását kritizálva hivatkozott arra, hogy nem került beszerzésre az ügyben a település¹¹ Központi Kerületi Bíróság 2017. november 23. napján kelt ügyszám⁵ számú végzése. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanács álláspontját abban a tekintetben, hogy a Be. 257. § (1) és (2) bekezdései alapján a (2) bekezdésben felsorolt tények tekintetében a törvényszék elnöke

igazolásának megléte szükséges, mely a nyomozati iratok I. kötet 55. és 56. oldalain megtalálható. Ezzel összefüggésben hivatkozott a védő arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak ténylegesen vizsgálni kellett volna, hogy a nyomozati iratok részét képező lehallgatási anyag titkos információgyűjtés vagy adatszerzés során keletkezett. Álláspontja szerint ennek eszköze lehetett volna az általa beszerezni indítványozott település11 Központi Kerületi Bíróság végzése.

[32] A rendelkezésre álló nyomozati iratok alapján megállapítható, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat titkos információgyűjtés során keletkezett információ alapján 2018. január 22. napján tett feljelentést a Központi Nyomozó Főügyészség településli Regionális Osztályánál (nyomozati iratok I. kötet 43-47. oldalak). A 49. oldalon található a nyomozás elrendeléséről készült irat melynek dátuma egyben a nyomozás elrendelésének határideje 2018. január 23. napja. Valamennyi lehallgatási anyag a nyomozás elrendelését megelőzően keletkezett, és megállapítható az is, hogy a nyomozati iratok I. kötet 147-197. oldalain rögzített „titkos adatszerzés során rögzített hanganyag tartalmáról készült jelentések” címet viselő lehallgatási anyag a titkos információgyűjtés során rögzített lehallgatási anyag duplikációja. Valóban nem egyszerű magyarázatot találni arra, hogy miért került leírásra titkos adatszerzés címén az ügyészség részéről az a lehallgatási anyag, ami titkos információgyűjtés során keletkezett. A rendelkezésre álló iratok alapján ugyanis az kétségtelenül megállapítható, hogy a jelen ügyben a lehallgatási anyag törvényesen elrendelt titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett.

[33] A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[34] Az I.r. vádlott mind az előkészítő ülésen tett rövid nyilatkozatában, mind a tárgyaláson tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt valósított volna meg. Nyilatkozata szerint részben hibásnak érezte magát, de nem bűnösnek. A nyomozati szakban is tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. A terhére rótt mindhárom vádponttal kapcsolatban védekezést terjesztett elő, azonban vallomásait a tényeket illetően többször kiegészítette, megváltoztatta, még a tárgyalási szakon belül is. A II.r. vádlott mind az előkészítő ülésen, mind a tárgyaláson bűnösségét vitatta, azonban a pénz, mint kölcsön átadását elismerte. A nyomozati vallomásában teljes körű ténybeli beismerő vallomást tett. A III.r. vádlott mind az előkészítő ülésen, mind a tárgyaláson, valamint a nyomozati vallomásában tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

[35] Az I.r. vádlott vallomásokban előterjesztett védekezésének lényege az volt, hogy a II. és III.r. vádlottól történő pénz kölcsönkérések semmiféle kapcsolatban nem voltak rendőri munkájával. Az I. tényállási pont kapcsán vitatta, hogy a környezettanulmányt és az ahhoz tartozó átiratot más helyett aláírta volna. Vitatta, hogy a környezettanulmány a valóságtól eltérő tartalommal készült volna. Védekezést terjesztett elő abban a tekintetben is, hogy miért ő készítette el a környezettanulmányt, miközben az ügy nem volt rá kiszignálva. A II. tényállási pont kapcsán elismerte, hogy konkrét jogcíme nem volt arra, hogy az adott

ügyből adatokat ismerjen meg, de arra hivatkozott, hogy saját szakmai ellenőrzése okán végezte azt. Később ebben a tekintetben egyéb eltérő magyarázatot is adott. A III. tényállási pont tekintetében előbb arra hivatkozott, hogy a szolgálat átszervezése a parancsnok tudtával történt, majd arra, hogy ehhez nem szükséges előjárói hozzájárulás. Állította továbbá, hogy a III.r. vádlott csak tanácsot kért tőle. Eltérően nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy miért a tényállásban rögzített időpontban került sor az elővezetésre.

[36] A III.r. vádlott védekezésének lényege szerint az általa adott kölcsön nem volt összefüggésben az I.r. vádlott által fogatosított elővezetéssel, erre nem is kérte Terhelt1 címzetes rendőr zászlóst, csupán tanácsot kért tőle.

[37] Nem tévedett a településli Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást az I. és III.r. vádlottak részben ténybeli és bűnösséget is tagadó vallomásával, valamint a II.r. vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben a II.r. vádlottnak a nyomozás során tett ténybeli beismerése, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, az igazságügyi írásszakértő és az igazságügyi ideg-elmeorvosszakértő szakvéleményében tett megállapítások, a titkos információgyűjtés keretében keletkezett telefonlehallgatási anyag, valamint a rendelkezésre álló egyéb, okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, és az ítélet (45) bekezdésétől a (204) bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatait, valamint az I. és III.r. vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

[38] Az elsőfokú katonai tanács az ügyben nagyobb súllyal bíró a titkos információgyűjtés során keletkezett telefonlehallgatási anyagot jelentőségének megfelelő terjedelemben a (79) bekezdéstől a (91) bekezdéséig igen alaposan értékelte. Vizsgálta annak elrendelésének és felhasználhatóságának törvényességét. Az ítélet (85) és (87) bekezdéseiben helytállóan rögzítette, hogy az elrendeléskor hatályos büntetőeljárási törvény alapján az ügy tárgyát képező bűncselekmények tekintetében a titkos információgyűjtés alkalmazására lehetőség volt, valamint az egyéb feltételek megvalósulása mellett a feljelentés tekintetében a haladéktalanság követelménye is teljesült.

[39] Helyesen járt el a bizonyítékok értékelése során a törvényszék katonai tanácsa, amikor a vádlottak védekezését abban a részükben fogadta el, amely részeket egyéb bizonyítékok is alátámasztottak. Így nem tévedett, amikor a I. tényállási pont tekintetében az I.r. vádlott tagadásával szemben a II.r. vádlott nyomozás során tett ténybeli beismerésére, a lehallgatási anyagra, az okirati bizonyítékokra, azok közül is elsősorban a környezettanulmányra és az ahhoz tartozó átiratra, továbbá tanú1 rendőr alezredes, tanú6 rendőr őrnagy, tanú3 rendőr százados, tanú8 rendőr főtörzsőrmester, tanú7 rendőr zászlós és tanú2 rendőr zászlós tanúk vallomásaira és az igazságügyi írásszakértő véleményére alapozta a tényállást.

[40] Az I.r. vádlott védője megalapozatlanságra, iratellenességre és helytelen ténybeli következtetésre hivatkozva kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott által készített környezettanulmányt valótlan tartalmúnak tekintette. Álláspontja szerint az a bűnügyi előélet bemutatásának hiánya miatt csupán hiányos. Kifogásolta továbbá, hogy a katonai tanács védence bűnösségére vont le következtetést az igazságügyi írásszakértői vélemény alapján. Az elsőfokú katonai tanács kifejezetten bizonyítást vett fel, és a tanúkhöz kérdéseket tett fel arra vonatkozóan, hogy egy környezettanulmány mekkora súllyal bír egy büntetés-végrehajtási intézetből történő eltávozási kérelemről történő döntés kapcsán, illetve, hogy azon belül az elítélt bűnügyi előéletének mekkora jelentősége van. A fennálló tényleges állapothoz képest a környezettanulmányban az I.r. vádlott részéről tett megállapítás valótlan tartalmú volt. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság nem kizárólag az igazságügyi írásszakértő véleménye alapján következtetett a vádlott bűnösségére. A szakértői megállapítás csupán nyitva hagyta azt a lehetőséget, hogy az I.r. vádlott hamis aláírásokat tett az ügy tárgyát képező okiratokra. A katonai tanács azonban mérlegelési jogkörében az általa megismert és értékelt bizonyítékokból vont le következtetést az I.r. vádlott okirat-hamisítására, hogy más nevében ő írta alá az okiratot. Ezen bizonyítékok értékelése alapján ténylegesen nem lehetett másféle következtetést levonni, tényből további tényre helyesen következtetett.

[41] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a II. tényállási pont tekintetében a tényállást a II.r. vádlott nyomozás során tett ténybeli beismerésére, a titkos információgyűjtés során keletkezett telefonlehallgatási anyagra, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra, valamint tanú4 rendőr zászlós és tanú5 rendőr zászlós vallomásaira alapozta.

[42] A III. tényállási pont tekintetében sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást az I. és III.r. vádlottak tagadásával és védekezésével szemben a titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyagra, SMS-ek tartalmára, okiratokra és nagyszámú tárgyaláson kihallgatott rendőr tanú, így tanú4 rendőr zászlós, tanú2 rendőr zászlós, tanú3 rendőr százados, és tanú1 rendőr alezredes vallomásaira alapította.

[43] Az I.r. vádlott védője szintén helytelen ténybeli következtetésként hivatkozott arra, hogy az I.r. vádlott bűnösségének megállapítása irányába ható bizonyítéknak tekintette az elsőfokú bíróság, hogy tanú13 elővezetése érdekében át kellett szervezni a szolgálati beosztást, csak így tudták megoldani az elővezetését gépkocsival és kellő számú személyzettel. A kihallgatott nagyszámú tanú vallomásából azonban helyesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság. A tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy ezen elővezetés tekintetében a kialakult gyakorlattól el kellett térni, és a vádlott előjárói nyilatkoztak arra, hogy arra az I.r. vádlott lényegében önhatalmúlag, előjárói felhatalmazása nélkül intézkedett

[44] A másodfokú katonai tanács a tényállást az I.r. vádlott személyi körülményei tekintetében a vádlott által a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel annyiban egészíti ki, hogy "Az I.r. vádlott jelenleg a Kft.1. alkalmazásában áll, mint területi képviselő. Havi nettó jövedelme 160.000 Ft."

[45] A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, ezért azt a település¹² Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[46] Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, részben tévedett azonban I. és II.r. vádlottak cselekményeinek jogi minősítését illetően. I.r. vádlott védőjének eltérő minősítés, védenca terhére vesztegetés helyett csalás és hivatali visszaélés büntetnének megállapítása érdekében előterjesztett fellebbezése azonban nem alapos.

[47] Nem tévedett a település¹¹ Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a III. tényállási ponthoz kapcsolódóan az I.r. vádlott bűnösségét a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont ac) alpont, valamint b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetnében, míg a III.r. vádlott bűnösségét a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetnében állapította meg. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy ezen cselekményét az I.r. vádlott, aki a Btk. 459. § 11/k. pontja alapján hivatalos személynek minősül, hivatali helyzetével visszaélve követte el. Cselekménye ezért a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés a) pont ac) alpont b) pontja szerint minősülő előnyért, hivatali helyzetével visszaélve üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetnének minősül, mert jogosult volt elővezetést foganatosítani, azonban a jogosultságát nem a társadalmi rendeltetésének megfelelően gyakorolta, hanem azzal visszaélve, ténylegesen a III.r. vádlott egyéni érdekeire is figyelemmel, a pénzkölcsön megszerzése érdekében. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen került megállapításra az, hogy a III.r. vádlott az I.r. vádlottat a vejének előállítása érdekében befolyásolni törekedett, és nem kétséges az sem, hogy ez esetben az I.r. vádlottnak nyújtott kölcsön volt a jogtalan előny tárgya. A kettejük közötti megbeszélés és tanú¹³ elővezetése előtt történt, miként a pénzkölcsönről szóló megállapodás is, valamint a pénz átadása. Nem kétséges tehát, hogy a kölcsönadás az I.r. vádlott hivatali helyzetével visszaélő magatartására figyelemmel történt. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint az előny kölcsön nyújtása is lehet.

[48] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. és II.r. vádlottak az I. és II. tényállási pontokban írt cselekményei az alábbiak szerint minősülnek korrupciós bűncselekményként.

[49] Az irányadó tényállás szerint Terhelt¹ volt címzetes rendőr zászlós több alkalommal kereste meg Terhelt² II.r. vádlottat, hogy nehéz anyagi helyzetére figyelemmel adjon kölcsönt neki. Ekkor még valóban nem merülhetett fel korrupciós bűncselekmény elkövetése, azonban akkor, amikor azt közölte II.r. vádlottal, hogy kezébe vette a büntetését töltő édesapja környezettanulmányának elkészítését, egyértelműen arra utalt, hogy hivatalos személyként képes közreműködni abban, hogy kedvező tartalommal készüljön el a környezettanulmány. Ekkor közhatalmi tevékenységére hivatkozott, ezzel cselekménye már

egyértelműen sértette a hivatalos szervek törvényes működéséhez fűződő társadalmi érdeket, a korrupciós bűncselekmények által védeni kívánt jogtárgyat. Magatartása nem a tulajdoni viszonyokat sértette, ezért csalás bűntettének elkövetése nem merülhet fel még akkor sem, ha a kölcsönösséget eleve úgy kérte, hogy nem állt szándékában azt visszafizetni. Az általa kért kölcsönnek nevezett pénz olyan előnynek tekinthető, amely adott esetben alkalmas a hivatalos személy befolyásolására. I.r. vádlott ezt az előnyt működésével kapcsolatban kérte, továbbá úgy járt el az ügyben, hogy annak nem volt előadója, ezáltal hivatali kötelességét is megszegte. I.r. vádlott tehát maradéktalanul megvalósította a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, (3) bekezdés a) pont aa) alpont b) pont szerint minősülő előnyért, kötelességszegéssel üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának bűntettének törvényi tényállási elemeit.

[50] Terhelt2 II.r. vádlott tudata kiterjedt arra, hogy I.r. vádlott hivatalos személyként jár el. Célja az volt, hogy édesapja ügye kedvezően kerüljön elintézésre, ezért beleegyezett a kölcsön adásába. Ezzel maradéktalanul megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés bűntettét.

[51] A II. tényállási pontban írt cselekménnyel összefüggésben megállapítható, hogy Terhelt2 II.r. vádlott a már kialakított korrupciós kapcsolatra figyelemmel kérte meg I.r. vádlottat arra, hogy informálódjon barátnőjének ügye felől. II.r. vádlott tudta, hogy ezzel I.r. vádlott kötelességét megszegi, ezzel maradéktalanul megvalósította a vesztegetés valamennyi törvényi tényállási elemét.

[52] Az I. és II.r. vádlottak terhére rótt az I. és II. tényállásban megállapított bűncselekmények azonban az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően folytatólagos egységet képeznek. Terhelt1 volt címzetes rendőr zászlós az I. és II. tényállási pontokban írt ügyekben hivatali felhatalmazás nélkül járt el, az ügyek nem voltak rá kiszignálva, önkényesen intézte azokat. Az I. és a II.r. vádlott kapcsolatát a folyamatos kölcsönök nyújtása és annak ígérete fogta át, ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelen ügyek jogi minősítésénél a folytatólagosság és a halmazat kérdésében való döntésnél a jogellenes kapcsolatok száma kell, hogy döntő legyen. Ténylegesen nem volt olyan hivatali ügy, amelyben mindketten érintettek lettek volna. A klasszikus ügyintéző-ügyfél kapcsolat közöttük nem állt fenn, így az ügyek száma, mint halmazatot keletkeztető tényező figyelmen kívül hagyható.

[53] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helyesen állapította meg, hogy I.r. vádlott üzletszerűen követte el a terhére rótt vesztegetést, egyetértett az elsőfokú ítélet [211] bekezdésében írtakkal.

[54] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlott korrupciós bűncselekményeit folytatólagosan elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő előnyért

kötelességszegéssel, üzletszerűen elkövetett hivatali elfogadása büntettének (I.-II. tényállási pontok) és a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont, ac) alpont és b) pont szerint minősülő előnyért hivatali helyzetével visszaélve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (III. tényállási pont) minősítette.

[55] A törvényszék katonai tanácsa az ítélet (219)-(221) bekezdéseiben indokolta az I.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményének jogi minősítését. Nem kétséges, hogy az általa kifejtett álláspont szerint Terhelt1 volt címzetes rendőr zászlós hivatalos személyként lényeges tény hamisan foglalt közokiratba, amikor a II.r. vádlott édesapjának előéletével kapcsolatban hamis adatot rögzített a környezettanulmányban. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a bűncselekményt azzal követte el, hogy hivatalos személyként közokiratot szerkesztett. Az I.r. vádlott a hivatali rendtől eltérve, azt megkerülve, szignálás nélkül, lényegében önhatalmúlag készítette a közokiratot. Az iratot az előjárói nem látták, arra a szignójukat a vádlott ráhamisította. Így hamis közokiratot hozott létre. Tévedett a katonai tanács, amikor ezen bűncselekmény kapcsán folytatólagos elkövetést állapított meg. A környezettanulmány elküldéséhez szükséges kísérő levél, átirat önálló tartalommal nem bír. A közokirat törvényi fogalmának önállóan nem is feleltethető meg. Ha az átirat közokirat lenne, akkor a közokiratok számához igazodó bűnhalmazat megállapításának lenne helye, így azonban csak eszköze a közokirat továbbításának, azzal egységesen minősítendő.

[56] Ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a Btk. 343. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének minősítette.

[57] Az I.r. vádlott korrupciós cselekményeinél már kifejtettek szerint a másodfokú katonai tanács a II.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettének minősítette. (I-II. tényállási pontok)

[58] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés az I.r. vádlott vonatkozásában alapos.

[59] Az elsőfokú bíróság alapvetően helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során értékelhető körülményeket, azonban az I.r. vádlott esetében az enyhítő körülmények között nem értelmezhető "részben pozitív tartalmú parancsnoki jellemzés ", emiatt azt mellőzni kellett. A pozitív és negatív elemeket tartalmazó jellemzés így önálló büntetékiszabási körülményként nem értékelhető. A vádlottnak a hét fenytése, a dicséreték és elismerések hiánya mellett pedig egyértelműen súlyosító körülmény. Az I.r. vádlott, mint körzeti megbízott rendőr hivatali hatalmával visszaélve sarcolta körzetének polgárait. A kölcsönkérés azon személyektől, akik intézkedési körébe tartozhatnak eleve erkölcsileg kifogásolható. Jelen esetben azonban nem kétséges, hogy ez a kifogásolható rendőri magatartás generálta a korrupciós bűncselekmények elkövetését, így Terhelt1 volt címzetes rendőr zászlós felelőssége súlyosabb. Cselekményeivel környezetében súlyos kárt okozott a

rendőrség társadalmi megbecsülését illetően, azok súlyosan sértették a hivatalos szervek törvényes működésébe vetett közbizalmat.

[60] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlottal szemben börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki, de azok tartama eltúlzottan enyhe, nem tükrözi megfelelően a II. és III.r. vádlottak büntetése mellett a hivatalos személy vádlott jóval nagyobb felelősségét.

[61] Ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 3 év 4 hónap börtönbüntetésre és a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre súlyosította. A haszonszerzés céljából, üzletszerűen elkövetett bűncselekmények mellett kötelezően került sor pénzbüntetés kiszabására, melynél a napi tételek száma arányos a cselekmények tárgyi súlyával, míg a napi tétel összege tükrözi a vádlott vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyait. Az I.r. vádlott esetében a kiszabott és részben súlyosított büntetések szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[62] Törvényesek az I.r. vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára, valamint az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításra vonatkozó rendelkezései is. Csupán utalni kíván a másodfokú bíróság arra – mivel ezt az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazza –, hogy a feltételes szabadság lehetőségére vonatkozó ítéleti rendelkezés a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapszik.

[63] Az ítéltábla katonai tanácsa a II. és III.r. vádlottak esetében nem látta indokoltnak a büntetéseik súlyosítását. Az I.r. vádlott rendőrhöz méltatlan, etikátlan, korrupciót generáló szerepe mellett ezen vádlottak felelőssége jelentősen kisebb. Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt2 II.r. vádlottal szemben a rendelkező részben írt 1 év 2 hónap börtön fokozatú, de végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést, míg Terhelt3 III.r. vádlottal szemben – enyhítő rendelkezés alkalmazásával – 300 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft pénzbüntetést szabott ki. Mindketten több kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak. A III.r. vádlott hibátlan életvezetésű. A II.r. vádlottal szemben korábban folyt büntetőeljárás, és a felelősségét is megállapították, azonban már ő is büntetlen előéletűnek tekinthető. A II. és III.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések megfelelnek az ítélet belső arányainak. A jogi minősítés megváltoztatására figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt2 szabadságvesztés büntetése esetében mellőzte a halmazati büntetésre történő utalást.

[64] Tévedett azonban az elsőfokú bíróság mindkét vádlott esetében, amikor a helyesen alkalmazott vagyoneklobzás jogcímét megjelölte. A helyes törvényi megjelölés mindkét rendelkezés esetében a Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja. A kölcsönadott pénz volt az adott vagyoni előny tárgya. Az I.r. vádlott azt visszaadta, azzal nem gazdagodott, ilyen állapot az elbírálás idején már nem állt fenn, de az összeget annak jellegére - mert korrupciós kapcsolatban jogtalan előnyként szolgált – vagyoneklobzás alá kellett vonni.

[65] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a katonai tanács a bűnügyi költségről történő rendelkezés során az igazságügyi írásszakértő díját fele-fele arányban megosztotta az I. és II.r. vádlottak között. Ez a szakértői díj azonban kizárólag az I.r. vádlott vonatkozásában merült fel. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezését megváltoztatta, és az I.r. vádlottat 266.352 Ft, míg a II.r. vádlottat 134.512 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[66] A település¹i Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[67] A másodfokú eljárásban a II.r. vádlott kirendelt védőjének díja kapcsán 15.000 Ft bűnügyi költség merült fel. Az ítéltábla katonai tanácsa a Be. 613. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a vádlottat mentesítette ezen költség megfizetése alól, megállapítva, hogy azt az állam viseli, mert az ügyésznek a vádlott terhére bejelentett fellebbezése nem vezetett eredményre, a vádlott és védője pedig az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

[68] A település²i Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik

település³, 2021. április 23.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A település¹i Törvényszék Katonai Tanácsának ügyszám¹ számú ítélete terhelt¹ I.r., Terhelt² II.r. és Terhelt³ III.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a II.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

település³, 2021. április 23.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke